

GESCHILLENINSTANTIE VERLOSKUNDE

Beslissing naar aanleiding van het op 18 april 2023 in behandeling genomen geschil tussen:

A,

wonende te C,
klaagster,
gemachtigde: mr. W. van Egmond,

en

B,

gevestigd te C,
verweerster, hierna ook de verloskundigenpraktijk,
gemachtigde: mr. J.A. de Clerck.

1. De procedure

Klaagster heeft op 13 januari 2023 over verloskundigenpraktijk B een klacht ingediend bij de hiervoor aangestelde klachtenfunctionaris. Deze klacht betrof de zorgverlening door verloskundigen D en E. De verloskundigenpraktijk heeft hierop op 10 maart 2023 schriftelijk gereageerd. De klachtprocedure is vervolgens afgerond. De afloop was voor klaagster onbevredigend.

Klaagster heeft zich op 13 januari 2023 tot de Geschilleninstantie Verloskunde gewend met een verzoek tot geschilbeslechting. Klaagster heeft in dit verband het griffiegeld van € 50,- betaald. Verloskundigenpraktijk B is bij de Geschilleninstantie Verloskunde aangesloten. Klaagster en genoemde verloskundigenpraktijk zijn hiermee overeengekomen hun geschil bij bindend advies door de Geschilleninstantie Verloskunde (verder te noemen: de geschilleninstantie) te laten beslechten. Het geschil is op 18 april 2023 in behandeling genomen.

De geschilleninstantie heeft in dat verband kennisgenomen van de volgende stukken:

- de geschilmelding met de bijlagen;
- het verweer met de bijlagen;
- twee mails van klaagster d.d. 1 juni 2023 met een toelichting en bijlagen.

De mondelinge behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 juni 2023. Klaagster was niet aanwezig. Wel aanwezig was G, partner en vader van klaagsters kindje, evenals mr. W. van Egmond, gemachtigde van klaagster. Verweerster was aanwezig in de persoon van verloskundigen D, E en F. Zij werden bijgestaan door mr. J.A. de Clerck, gemachtigde.

2. Waar gaat het geschil over en wat is de beslissing?

2.1 Klaagster heeft zich in verband met haar zwangerschap eind 2021 onder begeleiding gesteld van verloskundigenpraktijk B. Klaagster vindt dat deze verloskundigenpraktijk onzorgvuldig heeft gehandeld door de pijnklachten en harde buiken van klaagster niet serieus te nemen, door niet te zeggen dat er mogelijk sprake was van een placentaloslating en door geen ambulance te bellen. Ook in de zorg ten aanzien van haar kindje is onzorgvuldig gehandeld: de koorts van het kindje is toegeschreven aan het warme weer in plaats van aan een infectie.

2.2 De verloskundigenpraktijk vindt het heel vervelend wat er is gebeurd, maar is van mening dat de verloskundigen zorgvuldig hebben gehandeld. De verloskundigenpraktijk hoeft daarom ook geen schadevergoeding te betalen. Los daarvan is het causaal verband twijfelachtig alsook de omvang van de schade, zo vindt de verloskundigenpraktijk.

2.3 De geschilleninstantie komt tot de conclusie dat de verloskundigen onzorgvuldig hebben gehandeld en dat een schadevergoeding ter beëindiging van het geschil op zijn plaats is. De geschilleninstantie licht dat hierna toe.

3. Wat is er precies gebeurd?

3.1 Klaagster heeft zich op 30 december 2021 tot verloskundigenpraktijk B gewend in verband met de wens tot begeleiding van haar eerste zwangerschap. De intake was op 4 januari 2022. De uiterekende datum werd vastgesteld op 13 augustus 2022.

3.2 De zwangerschap van klaagster verliep niet ongecompliceerd. Klaagster had meer dan eens last van pijnlijke buiken, misselijkheid, een lage bloeddruk, uitdroging en blaasontstekingen. Zij is enkele keren opgenomen geweest in het ziekenhuis vanwege klachten en meermalen buiten de reguliere controles om in de verloskundigenpraktijk gezien.

3.3 Op 29 juni 2022 heeft klaagster de verloskundigenpraktijk gebeld in verband met hevige pijn in de linkerflank. Ze heeft daarbij uitgelegd dat zij de huisarts had gesproken over de uitslag van een eerder, in verband met een verdenking op een nierbekkenontsteking, gemaakte urinekweek. Uit de kweek was daarvan niet gebleken. Wel bleek klaagster GBS-positief. De dienstdoende verloskundige heeft klaagster diezelfde dag thuis bezocht en klaagster ingestuurd op verdenking van een vroeggeboorte. Klaagster is tot 1 juli 2022 opgenomen geweest.

3.4 Op 12 augustus 2022, een dag voor de uiterekende datum, heeft klaagster om 17:56 uur eerst haar partner en toen de verloskundigenpraktijk gebeld. De dienstdoende verloskundige D heeft zij verteld al enkele (3) uren hevige pijn te hebben in haar buik. De verloskundige heeft daarop gezegd haar kinderen vanaf school naar huis te brengen, en er daarna aan te komen. Klaagster kreeg het advies om bij een wijziging van de klachten opnieuw te bellen. De verloskundige kwam om 18:40 uur bij klaagster thuis aan, mede in verband met een file op de weg.

20232

3.5 Bij onderzoek bleek dat klaagsters buik erg pijnlijk was en de baarmoeder gespannen. Ook bleek dat het kindje van klaagster een verhoogde hartslag had; 190 bpm, die na een minuut overging in 160 bpm en bij een tweede meting nog 160 bpm was. De verloskundige heeft vervolgens inwendig onderzoek gedaan en constateerde 1 cm ontsluiting. Daarop concludeerde de verloskundige dat klaagster nog niet aan het bevallen was. Omdat verloskundige D het niettemin ook een specifiek beeld vond – zij dacht eerder aan nierstenen, galstenen, en een placentaloslating, maar verwierp deze diagnoses ook weer – , heeft zij telefonisch contact gelegd met haar collega verloskundige E. Zij hebben vervolgens besloten klaagster in verband met de harde buiken en de verhoogde hartslag van het kindje in te sturen naar [naam ziekenhuis], waarvoor overleg met de triagist van het ziekenhuis plaatsvond. Klaagster is met haar partner met eigen vervoer naar het ziekenhuis gegaan.

Van het consult heeft verloskundige D de volgende aantekening in het verloskundig dossier gemaakt:

'Ligt op de bank. Oogt erg pijnlijk. Warmte (douche) leek iets verlichting te geven namiddag. Het is geen ww patroon. RR 102/60 UO gespannen uterus niet te voelen hoe kind ligt en ook erg pijnlijk. Ct 190 gaat na minuut 160, 2 x 5 min geluisterd. Verandert niet. Heeft geen koorts. VT: matig week sacr 1 vingertop toegankelijk. C/niet in partu. Om 16 u 1000 mg pcm genomen. Pijn is vol te houden, vind het specifiek beeld. Iom BR insturen ivm tachycard CTG en pijnlijkheid. [naam ziekenhuis] gebeld, mag komen. ZD+. Sterkte gewenst.'

3.6 Beide verloskundigen hebben na het insturen van klaagster samen de situatie van klaagster besproken. In dat gesprek is de optie van 'een placentaloslating zonder bloedverlies' ter sprake gekomen.

3.7 Om 20:15 uur heeft de klinisch verloskundige die klaagster in het ziekenhuis had onderzocht verloskundige E gebeld met het bericht dat klaagster 'in partu' bleek en dat het CTG een afwijkend beeld liet zien. De klinisch verloskundige informeerde of zij informatie miste, waarop verloskundige E heeft verteld dat klaagster was ingestuurd in verband met de versnelde hartslag van het kindje en de harde buiken van klaagster en niet in verband met een verwachte bevalling.

Een en ander is genoteerd in het verloskundig dossier. Tussen haakjes staat daarin ook dat de verloskundigen na vertrek van klaagster naar het ziekenhuis nog hadden gedacht aan een placentaloslating als oorzaak van de pijnklachten en versnelde hartslag van het kindje.

3.8 Klaagster is diezelfde avond om 20:50 uur middels een spoedkeizersnede bevallen van een zoontje, nadat bij een vaginaal toucher was gebleken van bloedverlies en opvolgende foetale nood. Het kindje was bij de geboorte in orde. Achteraf kon niet worden vastgesteld of sprake was geweest van een placentaloslating. Na de bevalling zijn klaagster en haar kindje nog twee dagen in het ziekenhuis opgenomen geweest. Op 14 augustus 2022 volgde ontslag. Vanaf dat moment heeft klaagster thuis kraamzorg ontvangen.

3.9 Verloskundige D is op 15 augustus 2022 bij klaagster langsgegaan. Zij hebben de bevalling besproken, waarbij klaagster heeft aangegeven dat deze voor haar traumatisch was verlopen. Klaagster zou daarvoor psychologische begeleiding in het ziekenhuis krijgen.

20232

3.10 Op 16 augustus 2022 rond 12:30 uur heeft de kraamzorg de verloskundigenpraktijk gebeld in verband met de temperatuur van het kindje van klaagster. Deze was 38,3 graden. De overige controles van het kindje waren goed. Verloskundige F had op dat moment dienst en heeft vanwege de buitentemperatuur (32 graden die dag) geadviseerd om het huis goed af te koelen, het kindje luchtiger te kleden en de temperatuur na een uur nog een keer te meten. Als de temperatuur dan nog hoog was, moest opnieuw worden gebeld. Dat is niet meer gebeurd

3.11 Klaagster heeft om 19:24 uur opnieuw de verloskundigenpraktijk gebeld in verband met de temperatuur van het kindje die 37,6 graden was. Verloskundige E die op dat moment dienst had, heeft de controles van het kindje uitgevraagd. Die waren goed en vervolgens heeft ze met klaagster gesproken over de temperatuur in huis en haar geadviseerd het huis te luchten en de temperatuur opnieuw te meten om 21:00 uur.

Om 23:30 uur heeft klaagster nog een keer gebeld naar de verloskundigenpraktijk. De temperatuur van het kindje was toen 37,6 graden. In eerste instantie werd de (spoed)telefoon niet beantwoord. Direct erna is een tweede keer gebeld en nam verloskundige E op. Op basis van de gegevens over de temperatuur en overige omstandigheden heeft de verloskundige besloten dat klaagster en haar kindje de nacht in konden. De temperatuur moest in de gaten worden gehouden.

3.12 Op 17 augustus 2022 was de temperatuur van het kindje genormaliseerd en deden zich geen bijzonderheden voor. De kraamzorg heeft '37,3 en 37,1 graden' genoteerd.

3.13 Op 18 augustus 2022 noteerde de kraamzorg dat de temperatuur van het kindje die dag 37,4 graden was. Diezelfde dag kwam ook verloskundige E op bezoek bij klaagster. Opnieuw hebben klaagster en de verloskundige gesproken over de bevalling. Klaagster heeft in dat gesprek aangegeven dat zij eerder had willen weten dat de verloskundigen een placentaloslatting hadden vermoed.

3.14 Op 19 augustus 2022 waren er geen bijzonderheden.

3.15 Op 20 augustus 2022 veranderde de situatie van het kindje; het had opnieuw een temperatuur van 38,3 graden. Klaagster heeft daarop de huisarts geraadpleegd. Het kindje van klaagster bleek een meningitis te hebben ontwikkeld waarvoor opname in het ziekenhuis volgde. De verwachting was op dat moment dat de meningitis veroorzaakt werd door een GBS-bacterie. Om die reden werd gestart met antibiotica. Later bleek de meningitis veroorzaakt te zijn door een enterovirus. Het toedienen van antibiotica is gestaakt

3.16 De verloskundigenpraktijk heeft getracht contact te leggen met klaagster. Een gesprek is niet tot stand gekomen.

3.17 Klaagster heeft inmiddels een intakegesprek gehad met een psycholoog. Klaagster is EMDR-therapie geadviseerd.

4. Wat houdt het geschil in?

Het geschil heeft betrekking op de verloskundige zorg op 12 augustus 2022 en op de nazorg rondom het kindje van klaagster. Klaagster verwijt de verloskundigenpraktijk onzorgvuldig handelen omdat:

1. de verloskundigen de pijnklachten en harde buiken van klaagster niet serieus hebben genomen, zij niet gezegd hebben dat er mogelijk sprake was van een placentaloslating en dat zij geen ambulance hebben gebeld;
2. de verloskundigen de koorts van het kindje ten onrechte niet hebben toegeschreven aan een infectie, maar aan het warme weer.

Klaagster verlangt van de geschilleninstantie dat bij bindend advies wordt vastgesteld dat haar klacht gegrond is.

Klaagster verlangt voorts van de geschilleninstantie dat wordt vastgesteld dat zij recht heeft op een schadevergoeding; zij heeft de bevalling als traumatisch ervaren en dat geldt ook voor de opname van haar kindje op verdenking van een bacteriële meningitis. De hoogte mag de geschilleninstantie vaststellen. Klaagster stelt ook schade te lijden door verlies van arbeidsvermogen.

5. Wat is het verweer?

De verloskundigenpraktijk heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Ook is verweer gevoerd ten aanzien van het verband tussen het trauma van klaagster en het handelen van de verloskundigen en (de mogelijkheid tot vergoeding van) de schade. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

6. Wat zijn de overwegingen van de geschilleninstantie?

Hoe toetst de geschilleninstantie?

6.1 Tussen klaagster en de verloskundigenpraktijk is – kort gezegd – in geschil of de verloskundigen D en E rondom en bij de begeleiding van de zwangerschap van klaagster binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening zijn gebleven. De geschilleninstantie zal deze vraag door een beoordeling van het handelen beantwoorden. Daarbij kijkt de geschilleninstantie naar de voor verloskundigen geldende beroepsnormen en de stand van de wetenschap.

De beoordeling van het eerste klachtonderdeel: handelen op 12 augustus 2022

6.2 Wat die beroepsnormen en de stand van de wetenschap betreft, overweegt de geschilleninstantie in het licht van het eerste klachtonderdeel dat zorgvuldig is dat verloskundige D na het telefoontje van klaagster op 12 augustus 2022 om 17:56 uur besloten heeft om klaagster thuis te gaan onderzoeken. De pijnklachten waren immers van dien aard en ernst dat het aanzien van de situatie of het nemen van pijnstilling geen optie meer was. Daarentegen heeft de geschilleninstantie ook geen aanwijzingen gevonden voor de aanname dat de

pijnklachten van klaagster op dat moment van een zodanige ernst waren dat er meer actie – zoals het bellen van een ambulance – noodzakelijk was. Het is ook om die reden dat de geschilleninstantie het, ondanks de ervaren spoed bij klaagster en haar partner, kan billijken dat de verloskundige om 18:40 uur, aldus pas 40 minuten later, bij klaagster thuis kwam. Bij dat oordeel weegt mee dat de verloskundige klaagster heeft geïnstrueerd haar onderweg te bellen als de situatie zou veranderen. Anders dan klaagster, komt de geschilleninstantie dan ook niet tot het oordeel dat verloskundige D op dit moment de toestand van klaagster niet serieus zou hebben genomen of anderszins niet juist zou hebben gehandeld.

6.3 Dit volgt ook niet uit de manier waarop verloskundige D klaagster vervolgens thuis heeft onderzocht. De verloskundige heeft toegelicht dat zij, zoals overigens van haar in het licht van de beroepsnormen verwacht mag worden, bij haar onderzoek heeft gevoeld hoe hard de buik van klaagster was. Ook heeft zij door het beluisteren van het hartje vastgesteld hoe het op dat moment met het kindje was gesteld. Vervolgens heeft zij het overleg gezocht met een collega, waarna is besloten om klaagster in te sturen. Een en ander getuigt dus van actie. Daarbij moet de geschilleninstantie overigens in het midden laten of klaagster op die acties moest aandringen. De meningen daarover lopen zozeer uiteen dat de geschilleninstantie over dit specifieke punt geen aannames kan doen.

6.4 Een ander aspect van het klachtonderdeel gaat over de informatie die verloskundigen D en E ten aanzien van hun bevindingen en diagnose hebben verstrekt, in het bijzonder over het vermoeden van een placentaloslating. In dat verband stelt de geschilleninstantie voorop dat van de informatieplicht (art. 7:448 van het Burgerlijk Wetboek) van een verloskundige deel uitmaakt dat zij de zwangere vrouw informeert over de reden van geïnitieerde onderzoeken en over de reden van een gekozen behandelbeleid. Tot de informatieplicht behoort ook het informeren van de zwangere vrouw over haar bevindingen en de diagnose. Dat geldt ook als die diagnose niet met zekerheid kan worden vastgesteld en/of sprake is van een niet, of moeilijk, te duiden beeld.

6.5 Wordt het handelen van de verloskundigen in relatie tot deze plicht beschouwd, dan stelt de geschilleninstantie vast dat verloskundige D klaagster heeft geïnformeerd over de reden van het beluisteren van het hartje van het kindje, over de bevinding van de verhoogde hartslag, over de reden van een vaginaal toucher en over haar bevinding dat klaagster nog niet aan het bevallen was. Het is de geschilleninstantie echter niet duidelijk geworden in hoeverre zij klaagster heeft meegenomen in haar gedachten over een mogelijke diagnose c.q. mogelijke oorzaak van de harde buiken en de verhoogde hartslag van het kindje. Ter zitting heeft verloskundige D weliswaar toegelicht dat zij heeft gedacht aan nierstenen, galstenen en 'heel even aan een placentaloslating', maar dat dit is gecommuniceerd met klaagster is de geschilleninstantie niet gebleken en wordt door klaagster ontkend. Nu is het wel zo dat verworpen diagnoses niet per definitie hoeven te worden uitgesproken, en dat dat dus ook zou gelden voor de diagnose 'placentaloslating'. Hier wreekt zich echter de omstandigheid dat die diagnose naar het oordeel van de geschilleninstantie nou net niet verworpen had mogen worden, althans in elk geval niet zonder nadere gedachtevorming van verloskundige D over die

diagnose, wat op dat moment wel is gebeurd. In zoverre acht de geschilleninstantie het handelen van verloskundige D onzorgvuldig.

6.6 De geschilleninstantie kan zich vervolgens voorstellen dat de omstandigheid dat klaagster eerst achteraf over deze diagnose hoorde, een gevoel van niet serieus nemen teweeg heeft gebracht alsook (daarna of in verband daarmee) verdriet en boosheid, te meer nu verloskundigen D en E later samen over een mogelijke placentaloslating hebben gesproken maar niet alsnog op eigen initiatief het ziekenhuis hebben ingelicht. Het is aannemelijk dat als klaagster wel over deze diagnose was geïnformeerd, zij zich gehoord had gevoeld en mogelijk beter voorbereid was geweest op de gebeurtenissen in het ziekenhuis.

Omdat bij de overweging van een placentaloslating als mogelijke oorzaak van de klachten van klaagster en de toestand van het kindje dan ook de nodige spoed en daarmee de noodzaak van ambulancevervoer in beeld zou zijn gekomen, kan de geschilleninstantie zich voorstellen dat klaagster daar achteraf ook boos over is. Die noodzaak geeft immers de ernst van de situatie aan, en het achterwege laten ervan kan dan de suggestie wekken dat klaagster in haar klachten niet ten volle serieus is genomen.

6.7 Tot slot overweegt de geschilleninstantie op dit punt dat achteraf niet vastgesteld kon worden of zich daadwerkelijk een placentaloslating had voorgedaan. Dat wil evenwel niet zeggen dat daarvan geen sprake is geweest. Het omgekeerde is evenmin een feit.

De beoordeling van het tweede klachtonderdeel: waarden van de temperatuur van het kindje

6.8 Wat die beroepsnormen en de stand van de wetenschap betreft, overweegt de geschilleninstantie in het licht van het tweede klachtonderdeel dat er geen twijfel over bestaat dat een pasgeboren baby met koorts om een (re)actie vraagt. Evenmin bestaat er twijfel over dat bij koorts van een pasgeborene ook gedacht moet worden aan een infectie met een groep B streptokok (GBS-ziekte), te meer als die bacterie bij de moeder is aangetroffen zoals bij klaagster het geval was. Desgevraagd hebben de betrokken verloskundigen F en E verteld dat dit ook steeds in hun gedachten heeft gespeeld toen zij op 16 augustus 2022 door de kraamzorg (rond 12:30 uur) respectievelijk klaagster (om 19:24 uur) op de hoogte werden gebracht van de temperatuur van het kindje van klaagster. Desgevraagd hebben zij ook toegelicht bij de kraamzorg en klaagster de signalen te hebben uitgevraagd die erop zouden kunnen duiden dat het daadwerkelijk een infectie was wat de koorts, en later, de verhoging, veroorzaakte. In zoverre acht de geschilleninstantie het handelen van de verloskundigen dan ook zorgvuldig, en hebben zij in het licht van de buitentemperatuur terechte adviezen gegeven over het koelen van de woning en het luchtig kleden van het kindje.

6.9 De geschilleninstantie stelt voorts vast dat verloskundige E aanvullend aan klaagster het advies heeft gegeven om (na meting van de temperatuur) rond 21:00 uur terug te bellen als de temperatuur verhoogd zou zijn en dat dat niet is gebeurd. De geschilleninstantie kan billijken dat verloskundige E op dat moment uitging van een gerustgestelde moeder en een gedaalde, althans niet verhoogde, temperatuur.

20232

De geschilleninstantie denkt daar echter anders over waar het gaat om het telefoontje van klaagster rond 23:30 uur. Hoewel ook op dat moment, naar de geschilleninstantie wil aannemen, verloskundige E zorgvuldig heeft uitgevraagd hoe het met het kindje ging en de temperatuur niet boven de 38 graden was – er dus geen noodzaak was tot direct medisch ingrijpen – kon en mocht de verloskundige niet zonder meer uitgaan van een gerustgestelde moeder. Reeds het tijdstip van bellen alsook de omstandigheid dat dit niet de eerste keer was, maken dat de verloskundige had moeten overwegen om bij klaagster thuis langs te gaan en dat het achterwege laten ervan onzorgvuldig is. Dit geldt te meer daar de geschilleninstantie aarzelingen heeft bij de mate waarin door telefonische navraag bij de moeder de ademhaling van het kindje kan worden vastgesteld.

6.10 De geschilleninstantie kan zich voorstellen dat het handelen van de verloskundige op klaagster is overgekomen als niet serieus nemen, als dat handelen door haar wordt gezien in het licht van de latere opname van het kindje in het ziekenhuis onder verdenking van een bacteriële meningitis.

Tussenconclusie

6.11 Kort en goed, vindt de geschilleninstantie dat het handelen c.q. nalaten van de verloskundigen D en E op 12 augustus 2022 respectievelijk 16 augustus 2022 onzorgvuldig is geweest. Het is vervolgens de vraag of de schade van klaagster zoals zij die gesteld heeft te lijden, hiermee in verband staat en of die schade op zichzelf aannemelijk is.

Schade, causaal verband met handelen c.q. nalaten verloskundigen

6.12 Wat dat laatste betreft, heeft klaagster gesteld emotioneel lijden te ervaren door de gang van zaken rondom haar zwangerschap, bevalling en opname van haar kindje, alsook door de houding van de verloskundigen in relatie daarmee. Die houding heeft klaagster ervaren als een niet serieus nemen. De geschilleninstantie heeft reeds geoordeeld dat zij die gevoelens – ook al zijn die achteraf beschouwd – kan plaatsen. Zij kan die tevens in verband brengen met de wijze waarop de verloskundigen hebben gereageerd en meer specifiek de momenten waarvan de geschilleninstantie heeft geoordeeld dat het handelen anders had gemoeten.

De geschilleninstantie acht het ook aannemelijk dat klaagster psychische begeleiding nodig heeft en zal krijgen, maar vindt het evenzeer aannemelijk dat die therapie ook noodzakelijk is voor de ervaring van de bevalling zelf (de keizersnede) en de ervaring van de opname van het kindje. Daarbij past het op te merken dat deze twee gebeurtenissen niet voorkomen hadden kunnen worden indien zorgvuldig was gehandeld, te weten als verloskundige D de diagnose placentaloslating niet had verworpen, een mededeling had gedaan over een mogelijke placentaloslating en een ambulance had gebeld en verloskundige E 's nachts een huisbezoek had afgelegd. Wel is het, zoals gezegd, voorstelbaar dat klaagster minder boosheid, en verdriet had ervaren wat het reageren op haar pijnklachten en de ongerustheid over de gezondheid van het kindje betreft. Het is daarom dat de geschilleninstantie van oordeel is dat betaling van een

20232

schadevergoeding (immaterieel van aard) van € 250,- passend is om het geschil tussen klaagster en de verloskundigenpraktijk te beëindigen.

6.13 Met de voorgaande overwegingen wordt tevens aangegeven dat de geschilleninstantie niet een bedrag ter zake van het gestelde verlies van arbeidsvermogen kan toekennen. Klaagster, op wier weg het ligt om dat verlies en het juridisch verband met het handelen van de verloskundigen handen en voeten te geven, heeft in het licht van de betwisting door de verloskundigenpraktijk niet afdoende duidelijk kunnen maken dat zij een (na 30 september 2022) voortgezet dienstverband had en/of dat zij op haar inkomen is gekort en dit in relatie staat tot de gevoelens van boosheid en verdriet ontstaan door het handelen van de verloskundigen.

Tot slot

6.14 De geschilleninstantie ziet in hetgeen is beslist tot slot aanleiding voor een terugbetaling van het griffiegeld.

7. De beslissing

De Geschilleninstantie Verloskunde stelt bij bindend advies vast dat:

- de klacht, inhoudende dat de verloskundigenpraktijk onzorgvuldig heeft gehandeld, gegrond is, met dien verstande dat het daarbij gaat om
 - a) het door verloskundige D zonder nadere gedachtenvorming verwerpen van de diagnose placentaloslating op 12 augustus 2022, alsook om
 - b) het door verloskundige E zonder verificatie van de gemoedstoestand van klaagster en de gezondheidstoestand van het kindje bij klaagster thuis, aannemen dat klaagster gerustgesteld was en het kindje in orde op 16 augustus 2022;
- klaagster immateriële schade heeft geleden ten belope van € 250,-;
- verloskundigenpraktijk B uiterlijk binnen 4 weken na de datum van deze beslissing aan klaagster een bedrag van € 250,- moet betalen op een door klaagster op te geven rekeningnummer;
- verloskundigenpraktijk B uiterlijk binnen 4 weken na de datum van deze beslissing aan klaagster een bedrag van € 50,- moet betalen, zijnde de waarde van het door klaagster betaalde griffiegeld, op een door klaagster op te geven rekeningnummer.

Aldus beslist op 23 juni 2023 door:

mr. dr. R.P. Wijne, voorzitter,

H.C. Baerveldt en M.C. Bast, leden-verloskundigen,

mr. C.G. Versteeg, lid-jurist,

M.D. Koolstra, lid op voordracht van de cliëntenorganisatie,

bijgestaan door E. van Mackelenbergh, secretaris.